

תוכן - ספר שמות

שמות

בענין איך בתי לוי ומלכות היו בגדר "מדה כנגד מדה".
 ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה. ויזעקו ותעל שועתם אל האלקים מן העבדה. וישמע אלקים את נקאתם וגו' (כ', כ"ג - כ"ד).
 דברי האור החיים שזעקת כאב הרי היא כתפילה.
 וישמע אלקים את נאקתם וגו'. וירא אלקים את בני ישראל (ב', כ"ד - כ"ה).
 ביאור "וישמע" וביאור "וירא".
 אנכי אלקי אביך (כ', ו').
 שתחילת העלוי ברוחניות היא דוקא ע"י להסתמך על אבות וזקנים ולא ע"י הכרה עצמית.
 אהיה אשר אהיה (ג', י"ד).
 השם "אהי" אשר אהי" והשם אהי".
 שלח את עמי ויחגו לי במדבר (ה', א').
 בענין למה אמר הקב"ה למשה לבקש מפרעה לשלוח אותם רק באופן זמני.
 ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך (ה', כ"ג).
 מוסר השכל מפסוק זה.

ואלה שמות וגו' (א', א').
 דברי הרמב"ן בענין מהות ספר בראשית וספר שמות, ושהגאולה הסתיימה עם הקמת המשכן.
 וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא (א', ר').
 שהשיעבוד התפתח בשלבים (סק"א).
 הקושיא שבאמת נשתיירו יחידים, והמשמעות של המלה דור, והמשמעות של "כל הדור ההוא" (סק"ב).
 ביאור השורש "דר" והשורש "גר".
 וכן ביאור החילוק בין "כל" עם קמץ ו"כל" עם חולם (סק"ג).
 המשמעות של העובדא שנשתיירו יחידים (סק"ד).
 ביאור השורש "שג" והשורש "סג" (סק"ה).
 אשר לא ידע את יוסף (א', ח').
 בענין הסיבות שגרמו לפרעה להסתבך.
 הבה נתחכמה לו וגו' (א', י').
 וירעו - שעשו אותנו לרעים.
 ויעש להם בתים (א', כ"א).

וארא

הוא אהרן ומשה וגו' (ו', כ"ו).
 בענין מה שהיו שקולים.
 ואני אקשה את לב פרעה וגו' (ד', ג').
 הטעמים שכתבו הראשונים למניעת
 התשובה (סק"א).
 בענין אם חשיב אנוס על מה שהוא
 חוטא אחרי מניעת התשובה (סק"ב).
 שיש מדריגות שונות במניעת
 התשובה (סק"ג).
 שיטת הרמב"ם ביד החזקה (סק"ד).
 עוד דרך איך לחלק בין הציורים
 השונים (סק"ה).

בא

בא אל פרעה (י', א').
 ביאור הלשונות "בא" ו"לך"
 ו"התיצב", והשלכות לדיני עוסק
 במצוה פטור מן המצוה, וכן
 השלכה לעלייתו של בחור בלימוד.
 החדש הזה לכם (י"ב, ב').
 בענין החשיבות של זמן.
 והי' לכם למשמרת וגו' (י"ב, ו').
 בענין דם פסח ודם מילה ושכר
 נשים צדקניות.
 ושחטו אתו כל עדת ישראל בין הערבים
 (י"ב, ו') [א].
 בענין מה שהרמב"ם הגדיר
 שהמצוה של קרבן פסח היא
 שחיטת הקרבן.
 ושחטו אתו כל עדת ישראל בין הערבים
 (י"ב, ו') [ב].
 בענין ברכת המצות על שחיטת
 ועבודת הקרבן.
 ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף (י"ב, ז').
 בענין מה שמשה הפך את הסדר.
 ושמרתם את המצות (י"ב, י"ז).

בענין "מצוה הבאה לידך אל
 תחמיצנה", ו"זריזין מקדימין
 למצות".
 ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגות
 מצות כי לא חמץ כי גרשו ממצרים וגו'
 (י"ב, ל"ט).
 בענין למה לא החמיץ, וטעם מצות
 מצה.
 ליל שמרים (שימורים) וגו' הוא הלילה הזה
 שמרים לכל בני ישראל לדרתם (י"ב, מ"ב).
 בענין השמירה של ליל שימורים.
 וכי יגור אתך גר ועשה פסח לה' וגו' והי'
 כאזרח הארץ (י"ב, מ"ח).
 בענין המהות של מכת בכורות.
 וכל ערל לא יאכל בו (י"ב, מ"ח).
 בענין מתו אחיו מחמת מילה.
 והגדת לבנך (י"ג, ח') [א].
 נשים במצות סיפור יציאת מצרים.
 והגדת לבנך (י"ג, ח') [ב].
 בענין למה לא מברכים ברכת
 המצות על סיפור יציאת מצרים.

בשלה

ויחפך לבב פרעה וגו' (י"ד, ה').
 עי' לעיל בפרשת שמות על "שלה
 את עמי ויחגו לי במדבר".
 מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל
 מעבדנו (י"ד, ה').
 בענין הכח של נגיעות.
 לא תספו לראותם עד עד עולם (י"ד, ג) [א].
 בענין הלאו שלא לשוב לארץ מצרים.
 לא תספו לראותם עד עד עולם (י"ד, ג) [ב].
 עוד בענין הלאו שלא לשוב לארץ
 מצרים.
 לא תספו לראותם עד עד עולם (י"ד, ג) [ג].
 עוד בענין הלאו שלא לשוב לארץ
 מצרים.
 אז ישיר משה (ט"ו, א').
 הקשר שבין קריעת ים סוף לתחיית
 המתים.
 כי בא סוס פרעה וגו' ובני ישראל הלכו
 ביבשה בתוך הים (ט"ו, י"ט).
 בענין אם פסוק זה הוא חלק
 מהשירה (סק"א).
 המחלוקת בין הרמב"ם והמאירי
 בהגדרת נסים (סק"ב).
 ביאור המחלוקת בנוגע ל"כי בא
 סוס פרעה" (סק"ג).
 בענין אם שירה על מפלתם של

רשעים קודמת לשירה על ישועתם
 של צדיקים (סק"ד).
 ביאור הנוסח בברכת "אמת
 ואמונה" (סק"ה).
 שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו (ט"ו, כ"ה).
 עי' לעיל בפרשת וישלח בענין
 המהות של המצות של מרה.
 בתת ה' לכם בערב בשר לאכל (ט"ז, ח').
 כללי בריאות וכללי דרך ארץ בענין
 אכילת בשר.
 בענין מלחמת עמלק ועוד סוגים של
 מלחמה (י"ז, ח').
 בחר לנו אנשים (י"ז, ט) [א].
 בענין כבוד התלמיד.
 בחר לנו אנשים (י"ז, ט) [ב].
 המנהג להקל קצת בכבוד הרב
 בפורים.
 כתב זאת זכרון בספר וגו' (י"ז, י"ד).
 עי' בסוף פרשת כי תצא בענין
 המצוה של זכירת מעשה עמלק
 והמצוה של מחיית עמלק.
 בענין ההפטרה של שבת שירה.
 בענין למה בשבת שירה מפטירין
 שירת דבורה ואילו בשביעי של
 פסח (שקוראים גם אז את שירת
 הים) מפטירין שירת דוד.

וישמע יתרו וגו' (י"ח, א').
 בענין מדריגת יתרו לעומת מדריגת
 כלל ישראל.
 ובענין המחלוקת אודות אמונה על
 פי קבלה, ואמונה כתוצאה מחקירה,
 איזו מהן עדיפא.

יתרו

המצדדים לטובת חקירה.
 מתנגדי החקירה.
 שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ
 נכרי' (י"ח, ג).
 בענין למה קרא אותו על שם
 צרותיו.

וישמע יתרו וגו' (י"ח, א').
 בענין מדריגת יתרו לעומת מדריגת
 כלל ישראל.
 ובענין המחלוקת אודות אמונה על
 פי קבלה, ואמונה כתוצאה מחקירה,
 איזו מהן עדיפא.

ויבאו האהלה (י"ח, ז').

למה כתוב פרט זה.

לאכל לחם עם חתן משה לפני האלקים (י"ח, י"ב) [א].

בענין הנהגה מסעודה שתלמיד חכם שרוי בה.

לאכל לחם עם חתן משה לפני האלקים (י"ח, י"ב) [ב].

ביאור הדין מלך שהי' למשה רבינו.

נבל תבל גם אתה וגו' (י"ח, י"ח).

בענין מה חשב מרע"ה.

והודעת להם את הדרך אשר ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון (י"ח, כ').

תופעה חדשה בדורנו.

שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת (י"ח, כ"א) [א].

בענין למה לא ניתנו שמות שונים להסוגים השונים של שררה.

שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת (י"ח, כ"א) [ב].

בענין למה הותר להם להורות במקום רבם.

וישמע משה לקול חתנו וגו' (י"ח, כ"ד) [א].

בענין למה לא קיים מרע"ה מעצמו את המצוה להעמיד שופטים לכל שבט ושבט.

וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר (י"ח, כ"ד) [ב].

שמפסוק זה משתקפות מדות האמת והענוה, וכן כח המנהיגות, של מרע"ה.

ויחן שם ישראל נגד ההר (י"ט, ב').

ומשה עלה אל האלקים (י"ט, ג').

מוסר השכל מפסוק זה.

אנכי ה' אלוקיך וגו' (כ', ב') [א].

שיטות הקדמונים בענין מה נכלל במצוה זו.

שיטת הרמב"ם (סק"א).

אבן עזרא (סק"ב).

רמב"ן (סק"ג).

חינוך במצות כ"ה (סק"ד).

סמ"ג במצוה א' (סק"ה).

ר"ן בהדרשה התשיעית (סק"ו).

סמ"ק במצוה א' (סק"ז).

ספר חרדים בפרק א' ופרק ט' (סק"ח).

יד הקטנה (סק"ט).

קנאת סופרים (סק"י).

אחדותו (סקי"א).

יציאת מצרים (סקי"ב).

אנכי ה' אלקיך וגו' (כ', ב') [ב].

שיטת הרמב"ם שיש י"ג עיקרי הדת, והחולקים עליו (סק"א).

דברי הגר"ח והקובץ מאמרים (סק"ב).

היכא שאינו כופר בעצם העובדא אלא הרי הוא רק אומר שאינו מעיקרי הדת (סק"ג).

החיוב של מסירת נפש על עיקרי הדת (סק"ד).

אנכי ה' אלקיך וגו' (כ', ב') [ג].

בענין למה אין מברכים על מצוה זו.

לא יהי' לך אלהים אחרים (כ', ג') [א].

הדרך שהלאו אינו על עצם האמירה של אלי אתה בתורת מעשה עבודה, אלא חוץ ממה שאלי אתה הוא מעשה של עבודה זרה בא הלאו של לא יהי' לך לחדש לאו על עצם הקבלת אלהות.

לא יהי' לך אלהים אחרים (כ', ג') [ב].

בענין אם לפי הצד שהלאו הוא על קבלת אלהות, הכוונה היא שהלאו הוא על עצם המעשה או האמירה בתנאי שיש קבלת אלהות בלבד או האם הלאו הוא על עצם הקבלת אלהות שבלבדו שמשקפת מתוך האמירה או המעשה.

מיוסד על דברי הגר"פ בסה"מ של רס"ג ל"ת נ"ט, ועונשין ע', והערות על דבריו.

לא תרצח (כ', י"ג) [ב].

טעם הלאו.

לא תרצח (כ', י"ג) [ג].

הלאו של לא תרצח, והעונש של מיתה בידי שמים, בסוגים שונים של גרם רציחה.

לא תרצח (כ', י"ג) [ד].

בענין אם האומר לחבירו לרצוח (אבל לא שכר אותו) הרי הוא עובר בלא תרצח אע"פ שאינו נהרג במיתת כ"ד ואולי אפילו לא בדיני שמים.

לא תרצח (כ', י"ג) [ה].

בענין ההורג טריפה.

לא תרצח (כ', י"ג) [ו].

הטעם למה מותר להרוג מוסרין ואפיקורסין ומינים (סק"א).

בענין אם מצוה להרוג אותם או האם זה רק בגדר רשות (סק"ב).

לא תחמד (כ', י"ד) [א].

בענין אם יסוד האיסור הוא החימוד בלב, או האם הוא ההשתדלות לקנותו, או האם הוא הלקיחה שעושה בסוף (סק"א).

דרכו של הברכת פרץ בדעת הרמב"ם (סק"ב).

ביאור דבריו של המ"מ (סק"ג).

דיונים בדעת הראב"ד (סק"ד).

קושיא על דרכו של המ"מ בדעת הרמב"ם (סק"ה).

עוד קושיא על דרכו של המ"מ בדעת הרמב"ם (סק"ו).

לא תחמד (כ', י"ד) [ב].

בענין היכא שחומד שגם לו יהי בית וכדומה כמו של חבירו, וכן בענין היכא שחומד דבר של חבירו שאי אפשר בכלל להוציא ממנו, כמו יופי עיניו וכדומה.

לא יהי לך אלהים אחרים (כ', ג') [ג].

בענין קיבל על עצמו אחד מן הנכראים לאלוה, אבל מודה הוא שהקב"ה שולט עליו ועל אלוהו.

לא תשתחוה להם (כ', ה').

בענין להשתחוות או להסיר כובעו בפני כומר מחמת כבודו ומוראו.

לא תשא את שם ה' אלקיך לשוא וגו' (כ', ז') [א].

שיטות הראשונים בענין מה נקרא שבועת שוא.

לא תשא את שם ה' אלקיך לשוא וגו' (כ', ז') [ב].

בענין אם לפעמים פירושו של "שוא" הוא גם שקר.

כי לא ינקה ה' את אשר ישא את שמו לשוא (כ', ז') [ד].

דברי הרמב"ם והראב"ד והרדב"ז בענין כי לא ינקה.

זכור את יום השבת לקדשו (כ', ח') [א].

בענין דברי הרמב"ן כאן שמדריגת קיום מצות עשה היא יותר גדולה ממדריגת הפרישה מלאווין.

זכור את יום השבת לקדשו (כ', ח') [ב].

דברי המגן אברהם שיוצאים ידי קידוש היום מהתורה ע"י הזכרת שבת בתוך התפילה.

זכור את היום השבת לקדשו (כ', ח') [ג].

בענין למה אין מברכים ברכת המצות על קידוש היום.

זכור את יום השבת לקדשו (כ', ח') [ד].

בענין מתי הוא עיקר הזמן של הבדלה, האם רק במוצאי שבת או האם עד יום ד'.

זכור את יום השבת לקדשו (כ', ח') [ה].

כמה ידיעות בענין סעודת מלוה מלכה.

לא תרצח (כ', י"ג) [א].

בענין למה לא סגי בהלאו שלא לחבול.

- לא תחמד (כ', י"ד) [ג].
 בענין אם הפציר בו לתת לו מתנה,
 וכן בענין הציוור של אשת רעהו.
 לא תחמד (כ', י"ד) [ד].
 בענין החומד פנוי, שאינה אשת
 רעהו.
 לא תחמד (כ', י"ד) [ה].
 בענין אם נוהג כלפי גוי.
 לא תחמד (כ', י"ד) [ו].
- בענין השיטה שסוברת שלא תחמוד
 הוא רק כשלא נתן דמים.
 לא תחמד (כ', י"ד) [ז].
 בענין טעם הלאו, וכן בענין אם גוי
 מצווה שלא לחמוד.
 לא תחמד (כ', י"ד) [ח].
 בענין היכא שמפציר בהבעלים לתת
 לאדם אחר ולא לעצמו, האם
 המפציר עובר.

משפטים

- ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם (כ"א,
 א') [א].
 בירור מה שמעו בהר סיני בהלוחות
 הראשונות, ומה שמעו בהלוחות
 השניות, ומה שמעו באהל מועד.
 ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם (כ"א,
 א') [ב].
 בענין שאחדות היא תנאי המעכב
 כדי לזכות לתורה ולשאר המדריגות
 של ישראל.
 ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם (כ"א,
 א') [ג].
 בענין אם המצות כאן הן על ב"ד
 לדון או על הבעל דין לשלם.
 כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד וגו'
 (כ"א, ב').
 דברי הרמב"ן שיציאת שש היא
 דוגמת שביתת שבת, ודברי החינוך.
 אשר לא יעדה (כ"א, ח').
 הוכחות ששיעור הוא סוג אחר של
 אישות ולא האישות של פרשת כי
 יקח איש אשה, ועוד דוגמאות של
 סוגים חדשים של אישות (פלגשות,
 מאמר יבמה, שפחה חרופה, אישות
 בן נח) (סק"א).
 עוד דרך בביאור הרמב"ם (סק"ב).
 מאמר יבמה לפי בית שמאי (סק"ג).
- האישות של שפחה חרופה (סק"ד).
 אישות בן נח (סק"ה).
 והפדה (כ"א, ח').
 בענין איך הארון מסייע בפדיונה.
 עין תחת עין (כ"א, כ"ד).
 החידוש שב"עין תחת עין ממון".
 אם כסף תלוה את עמי את העני עמך וגו'
 (כ"ב, כ"ד).
 ביאור כפל הלשון "את עמי את
 העני עמך".
 וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו (כ"ג, ה').
 ביאור הלשון תמיה (בענין מצות
 שכליות).
 מדבר שקר תרחק (כ"ג, ז') [א].
 שני דרכים איך לעבוד על המדות.
 מדבר שקר תרחק (כ"ג, ז') [ב].
 ביאורם של תוס' בהמחלוקת בין
 בית שמאי ובית הלל אם לומר כלה
 נאה וחסודה (אפילו אם חשיב שקר
 גמור) (סק"א).
 הביאור שפליגי בענין אם משתמע
 לתרי אנפין (סק"ב).
 הדרך שאינו משתמע לתרי אנפין
 רק דפליגי אם שקר גמור אסור
 אפילו מפני השלום.
 עוד שלשה דרכים בביאור מחלוקתם
 (מיוסד על דברי היראים בענין זה).

בענין שני השורשים "פעם" ו"רגל".
הנה אנכי שלח מלאך (כ"ג, כ).
שמשה דחהו, אבל יהושע קיבלו.
ושבעים מזקני ישראל (כ"ד, א).
בענין אם הי' להם דין של סנהדרין.
וישלח את נערי בני ישראל (כ"ד, ה).
בענין עבודה בכורות.
ויקח ספר הברית (כ"ד, ז).
מהות ספר הברית.

ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה
(כ"ג, י"א).
בענין מנלן ששביעית והפקר ופאה
פטורים ממעשר.
ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי
תשבת (כ"ג, י"ב).
ביאור הזמר "שבת ומועדים לשמור
בכל שני".
שלוש רגלים (כ"ג, י"ד).

תרומה

בענין אם הארון והכפורת היו נחשבים
שני חפצים או חפצא אחד (סק"ב).
ועשית מנרת זהב וגו' (כ"ה, ל"א) [א].
בענין אם מנורה של זהב כשירה
מדין מנורה של שאר מתכות כשלא
הושלמו בה התנאים המיוחדים של
מנורה של זהב (סק"א).
מוסר השכל שיוצא מהנ"ל (סק"ב).
עוד בענין מנורה של זהב בלי
גביעים כפתורים ופרחים (סק"ג).
ועשית מנרת זהב וגו' (כ"ה, ל"א) [ב].
בענין אם "הכל בכתב" מעכב או לא.
ועשית מנרת זהב וגו' (כ"ה, ל"א) [ג].
ביאור הדין של מקשה.
ועשית מנרת זהב וגו' (כ"ה, ל"א) [ד].
בענין אם גם הנרות היו מקשה
אחת עם המנורה.
ועשית מנרת זהב וגו' (כ"ה, ל"א) [ה].
בענין אם לכתחילה צריכים זהב.
וצפית אתו (המזבח החיצון) נחשת (כ"ז, ב').
בענין היסוד המשותף בהפירוש של
המלים נחשת, נחש, נחושה, מנחש,
שחין, וכן המלים עז, זע.

ויקחו לי תרומה (כ"ה, ב').
בענין "לי לשמי".
זהב וכסף (כ"ה, ג').
ביאור השורש "כסף".
ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם (כ"ה, ח') [א].
"אם אין מקדש אין תורה".
ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם (כ"ה, ח') [ב].
בענין אם נשים חייבות בבנין בית
הבחירה, וכן בחובת ציבור שהזמן
גרמא.
ועשו ארון (כ"ה, י') [א].
הסוכרים שהלוחות והארון היו יחד
בגדר חפצא אחד (סק"א).
ובענין שצריכים לספר תורה מקום
מיוחד ומהודר (סק"ב).
ועשו ארון (כ"ה, י') [ב].
בענין אם הארון הי' בגדר כלי או
האם הי' חלק מגוף הבית.
ואל הארון תתן את העדת אשר אתן אליך
(כ"ה, כ"א).
דברי רש"י התמוהים שבא הפסוק
לומר ששימו את הלוחות ואח"כ
הכפורת (סק"א).

תצוה

דברי הגר"ז בדעת הרמב"ם כהצד הששי שכתבתי (סק"ו).

קושיית הרמב"ן למה אין הרמב"ם מונה עמידה בשעת עבודה למצוה (סק"ז).

עוד בענין הצדדים הנ"ל בגדר מצות בגדי כהונה.

ונשמע קולו וגו' ולא ימות (כ"ח, ל"ה).

דברי רש"י והרמב"ן ומפרשיהם על הפסוק של מיתה שכתוב גבי מעיל ועל הפסוק של מיתה שכתוב גבי מכנסים.

עוד בענין למה צריכים ג' פסוקים של מיתה גבי מחוסר בגדים.

בענין מה שמחוסר בגדים חייב מיתה ופוסל את העבודה.

בענין מה שמחוסר מכנסים חייב מיתה ופוסל את העבודה.

הגדר של בזמן שאין בגדיהם עליהם אין כהונתם עליהם.

אבני זכרן (כ"ח, י"ב).

בענין מה ששמות השבטים היו חקוקים גם על החושן וגם על כתפות האפוד.

ואתה תצוה וגו' ויקחו אליך וגו' (כ"ז, כ').

ביאור לשון "תצוה", ובענין שהמנורה היא הכלי שהוא כנגד תורה.

להעלת נר תמיד (כ"ז, כ').

ביאור המושג "תמיד", ומוסר השכל שיוצא מזה למי שלומד תורה (סק"א).

ניתוח המלה "מתמיד", ומוסר השכל שיוצא מזה למי שלומד תורה (סק"ב).

ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת (כ"ח, ב').

שמונה צדדים בגדר מצות בגדי כהונה.

הסוברים שיש חילוק לפי הרמב"ם בין כהן גדול לכהן הדיוט (סק"א).

דברי הרמב"ם בפ"י מהל' כלי המקדש כהצד השביעי שכתבתי (סק"ב).

ביאורי הרמב"ן בדעת הבה"ג (סק"ג).

דברי הגר"י פערלא בדעת הבה"ג והרמב"ן (סק"ד)

ראי' מהראב"ד כהצד השני (או כהצד השביעי) שכתבתי (סק"ה).

כי תשא

בענין מצות עשיית שמן המשחה. ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו (ל"א, י"ח).

בענין אם המשכן חי' בגדר לכתחילה או בגדר בדיעבד כי אחרי חטא העגל כבר לא היו ראויים להשראה חזקה של שכינה בכל המחנה.

מה עשה לך העם הזה וגו' (ל"ב, כ"א).

זה יתנו וגו' מחצית השקל וגו' (ל', י"ג). שכדי לזכות להמשכן היו צריכים אחדות וכאילו כל אחד הוא רק "מחצית".

ורחצו אהרן ובניו ממנו (ל', י"ט).

בענין קידוש ידים ורגלים משאר כלי שרת ולא מהכיוור.

ועשית אתו שמן משחת קדש (ל', כ"ה).

בענין אם הי' אהרן צריך למסור נפש.
ומשה יקח את האהל וגו' (ל"ג, ו').
עיי' לעיל כאן על הפסוק ויתן אל
משה וגו' בענין מתי נהג מנהג זה,
ובענין המשמעות שיוצא מזה.
ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך
האהל (ל"ג, י"א).
בענין בן כמה הי' יהושע בזמן
חטא העגל, ובענין למה נקרא
"נער" ו"מבחוריו".
פסל לך (ל"ד, א').
בענין שנבואה שורה רק על עשיר,
ובענין שמשה נתעשר.
כתב לך את הדברים האלה (ל"ד, כ"ז).
בענין ההיתר של סומא לומר
פסוקים בעל פה (סק"א).
בענין ההיתר לומר תהלים בעל פה
(סק"ב).
בענין ההיתר לומר נביאים וכתובים
בעל פה (סק"ג).

בענין השיטה שאין איסור לומר
דברים שבכתב בעל פה אלא כשהוא
מוציא את הרבים ידי חובתם (סק"ד).
בענין ההיתר לכתוב מגילת סתרים
(סק"ה).
בענין אם מותר להרהר דברים
שבכתב (סק"ו).
בענין איך למדו דברים שבכתב
במשך המ' שנה במדבר (סק"ז).
בענין דברי תוס' בב"ק שהי' מותר
לרב יוסף ללמוד דברים שבכתב בעל
פה משום עת לעשות לה' (סק"ח).
כי קרן עור פניו (ל"ד, כ"ט).
בענין מהיכן זכה משה לקירון עור
פניו, וממתי.
וייראו מגשת אליו (ל"ד, ל').
בענין פחדם של ישראל ממשה,
ופחדם בשעת מתן תורה.
ואחרי כן נגשו (ל"ד, ל"ב).
בענין חייב לשנות לתלמידו ד'
פעמים.

ויקהל

ויקהל משה וגו' (ל"ה, א').
בענין לשון ויקהל.
ויעש בצלאל את הארן (ל"ז, א').

בענין שהמוסר נפשו על דבר הרי
הדבר ההוא נקרא על שמו.

פקודי

ביום החדש הראשון באחד לחדש תקים את
משכן אהל מועד (מ', ב').
בענין למה הוריד משה את המשכן
כל יום משבעת ימי המילואים.
ויקם משה את המשכן ויתן את ארניו וגו'.
כאשר צוה ה' את משה (מ', י"ח - י"ט).
דברי האור החיים שהצלחה היתה
בגדר נס.
כאשר צוה ה' את משה (מ', י"ט).

לימוד השכל מהמשכן לסדרי
הישיבה.
ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו (מ', ל"א).
סתירה בדברי רש"י בענין עד מתי
נתכהן משה, ודרכו של החידושי
רבי ארי' ליב (סק"א).
דרכו של הצאן קדשים בענין הנ"ל
(סק"ב).
דרכים בדעת הרמב"ם (סק"ג).